

Ce n'est pas une galerie.

Obraz dne

Harmonikář - 1919

Dílo zobrazuje obyčejného člověka pomocí barev a tvarů. Pochází ze sbírky Nejskromnější umění, stejně jako Piják.

Co bylo jest a bude

Včerejší den byl nabitý zajímavým programem. Dopoledne jsme se nejdříve pustili do workshopů, kde jsme zažili všechno možné. Od bojování s drakem až po létání ve vesmíru a uvádění zpráv. Dokonce došlo i na zpěv. Post-obědismus probíhal ve stylu červené pod vedením Beri, Julči a Fany.

Potom jsme se vrhli na další část dne. Byl to poslední den rotace mezi lektory, takže všichni naši umělci již nasbírali mnoho zkušeností a jsou připraveni se ponořit do světa umění. Následoval naprosto vynikající večeřismus.

Den jsme samozřejmě zakončili diskurzem a to ve stylu dada. Nebo snad Dáda? Každopádně to byla naprosto divoká jízda plná smíchu, radosti a jednoho velkého nesmyslu. I ta Dáda se tam objevila. Zpět do ateliéru jsme se dostali pomocí závodu v rychlochůzi, ve kterém jsme se před zavíračkou pořádně vyřádili.

Všechno co jste kdy chtěli vědět o pátečnících, ale báli jste se zeptat.

Pátečníci jsou skupina intelektuálů, umělců a politiků scházející se o pozdních pátečních večerech ve dvojvile bratří Čapků. Mezi Pátečníky patřil mj. i politik a prezident T.G. Masaryk, spisovatel, novinář, redaktor deníku Lidové noviny a ředitel rozhlasu Svobodná Evropa- Ferdinand Peroutka, Karel Poláček - spisovatel, scénarista a autor románu Bylo nás pět, František Langer - dramatik, spisovatel a lékař. Jako skupinu je proslavil umělecký a občansko-společenský přínos. O debatách provázející jejich večery si šušká každý od Prahy až do Želiva.

Zeptejte se kurátorů

Jak vznikly barvy?

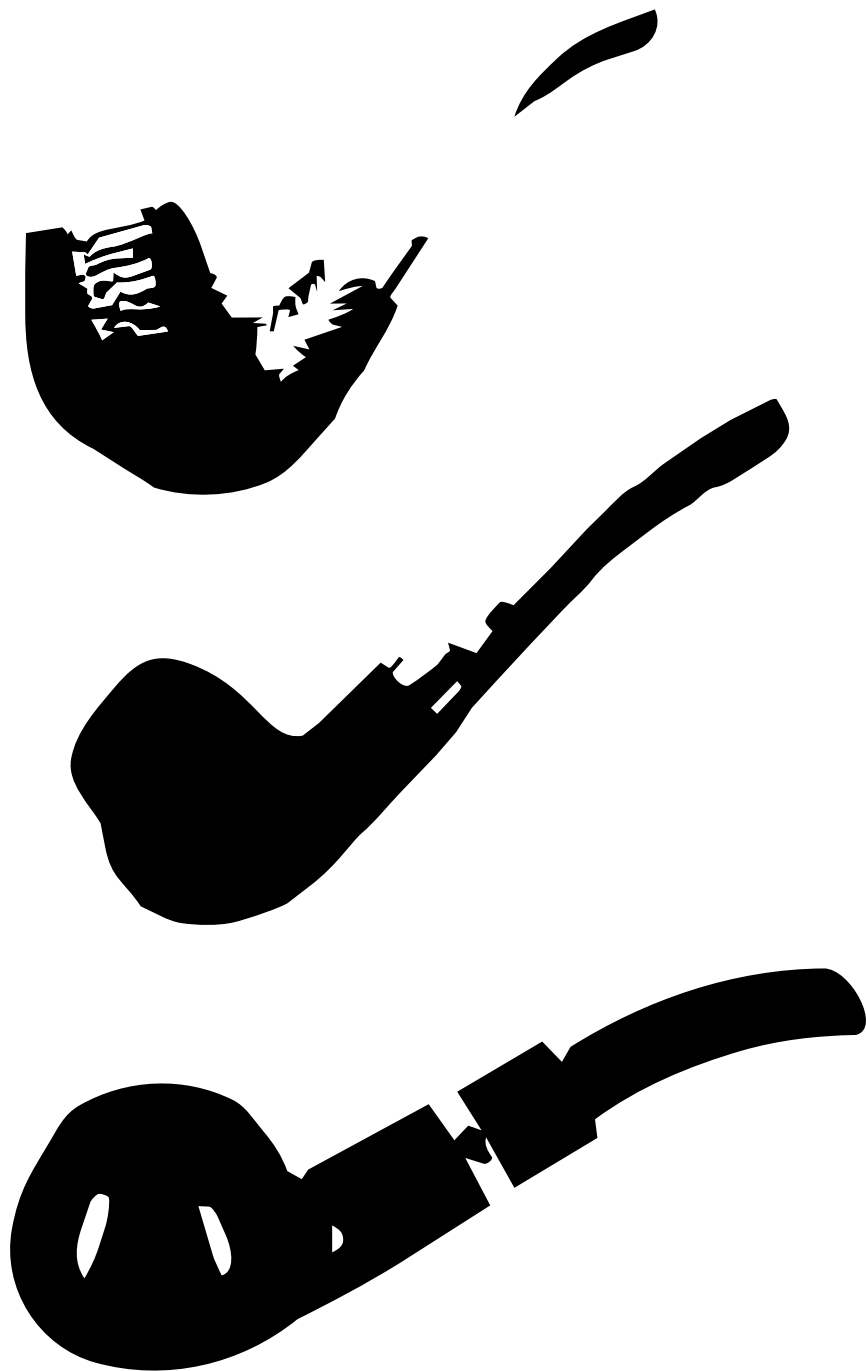
Barva barva barvička vznikla jako písnička. Když vznikaly první múzy, přišlo to docela přirozeně. Múza se rodí z lidských myslí, tvořivého prachu a inspirace. Při každém zrodu múzy začne okolo zářit aura a ta se pomocí specifického světla odráží a tvoří odlesky, kterým jsme začali říkat barvy

Jak dlouho dokáže lenochod vydržet pod vodou?

Lenochod vydrží pod vodou asi 20 až 40 minut. No, ale stejně jako kubisté, podívejme se na to z jiného úhlu. Lenochod vydrží pod vodou neomezeně dlouho. Jestli u toho zůstane živý je jiná otázka...

Kdo jako první vyrobil vlaštovku z papíru?

Na tuto otázku jsem se musela zeptat Antona Pabla Picturam. Ten mi následně vynadal, že se vůbec ptám. Ukázalo se, že to byl právě on, kdo pomocí svých kubistických znalostí vymyslel a složil první papírovou vlaštovku

Zjistismus

Tento umělecký směr vznikl v 20. letech dvacátého století a byl silně ovlivněn vznikem psychoanalýzy a zejména rozvojem sociálního povědomí o podvědomí. Umělci tvořící v tomto směru se snažili o tvorbu, která nebyla řízena ničím jiným než právě jejich podvědomím. Malovali výjevy ze snů a snažili se o definování lidské duše. Jejich umění však nebyl jen krásný sen, ale silně se soustředilo i na noční můry druhé světové války. Mezi představitele tohoto směru patřili např.: André Breton, Juan Miró, Toyen a Salvador Dalí

Úryvek z básně Košile - Vítězslav Nezval

V jedné z parných nocí na sklonku
června 1935

Šel jsem kolem Luxemburské zahrady

Odbíjela dvanáctá hodina

A ulice byly prázdné

Jak vozy špeditérů a pusté jak Popeleční
středa

Na nic jsem nemyslel

A nic jsem si nepřál

Nic jsem si nepřál nikam jsem nespěchal
a nic mě netížilo

Šel jsem jak člověk bez paměti

Člověk krabice

Šel jsem jak starci kteří už nepotřebují
spánek

Nevím co mě to náhle upoutalo vzpomínám
si

na svůj vlastní povzdech

Stromy v luxemburské zahradě byly plny
bílých obvazů

Hleděl jsem na ty papírové náplasti

Přes železný plot

A možná že jsem si také zpíval

To je všecko

A Paříž prodaná do otroctví

Svíjela se jako šílená

Ó Paříži tvé mosty jimiž tě spoutali

Praha Paříž Leningrad a všechna ostatní
města

jimiž jsem prošel

Vidím to stádo spoutaných žen

Utonulé září ještě pod širým nebem

Jak jejich braslety po kterých kráčí dav

Ó bráno mostů

Vidím jediné město

Jímž protéká Seina Něva a Vltava

Je tu také potůček v němž perou
venkovanky prádlo

Potůček u kterého bydlím.

Poznejte vaše kurátory

Anton Pablo Picturam

Tento šarmantní a na minutu dochvilný kurátor je skutečně perličkou v personálu naší galerie. Jeho expertízou, jak jsme již v předchozích dnech zjistili, je kubismus a on tento směr skutečně ztělesňuje jak tělem, tak duší. Ovládá magii technického typu a jeho pečlivě nalinkovaný program vždy šlape jako hodinky. Co má však Anton na galerii úplně nejradši? Hlavní expozici, samozřejmě! Viděli jste vůbec ty ostré úhly a zapracování základní geometrie. To je prostě symfonie pro Antonovy uší.

Jeanne Dur-Colline

Hádejte kdo? Tato kurátorka se může někdy zdát být lehce nepřítomná, ale nenechte se zmást! Vždy pečlivě sleduje dění okolo sebe a čeká na moment, který by ji mohl inspirovat k další tvorbě. Má širokou škálu zcela nepotřebných faktů ze zvířecího světa a na zeptání vás ráda obohatí. Jaké místo má v galerii nejraději? Malé zátiší obklopené plenérem, neboť tam může mít vždy jistotu, že se stane svědkem neopakovatelného zážitku.

Istický horoskop

Rak: Život nejsou jen prázdné a pusté prostory nebo mořské dřezy. Nenech, aby to v tobě vyvolalo pocit melancholie.

Kozoroh: Nepřemýšlej tolik nad časem, nech ho odplavat do odpadního odtoku.

Vodnář: Nenech své ego vysát pouštní digestoři, zasloužíš si v sebe věřit.

Ryby: Nech svojí vnitřní saharní troubu, ať se projeví a lidi, co tě milují, ji ocení.

Beran: Pušť svoji masku dolů. Neboj, žádné alpské sítko ji nezachytí a vždy si jí můžeš zpátky nasadit.

Lev: Tvoje vnitřní havěť musí ven. Ulov si jí do nekonečné říční mističky.

Býk: Reálný svět není jeden dlouhý táhlý vývar v papiňáku, může být krátký a kořeněný.

Blíženci: Nacházej krásu i jinde, než v lagunových ledničkách. Je všude kolem tebe.

Panna: Ne všechno k sobě patří. Neboj se to ale zkombinovat na jedné lesní indukci.

Váhy: Uvař si své vnitřní vejce v krajině svých snů a ne jenom ve stepní mikrovlnce.

Štír: Proměň se někdy do savanového hrníčku, může to být i příjemné ne jenom děsivé.

Střelec: Prosyp svoje přátele přes síto a nevěř každému, kdo se objeví v tvé oáze.

Denní dávka luštění

Najdi 10 rozdílů

Zlatý štětec (Hádanka):

Rádi u mě pracujete

Všichni mě tu milujete

Klidně tu i zalehněte

Hlavně se tu vyjádřete

Pohádka na pokračování

Dnes se mi rozbil budík. Musím tedy předpokládat, že se tak stalo, protože, když jsem se na něj uprostřed noci díval, zdálo se mi, že se kdysi přesné ručičky mého časostroje proměnily v jakási vlnící se hádátka.

Ustal jsem a šel jsem se obléknout. O mojí skříň byla opřena ona podivná hůl, kterou jsem tehdy odnesl z galerie po setkání s ještě podivnějším mužem. Na chvíli se mi zdálo, že na mě ta pazvířecí hlava zamrkala. Po chvíli zaváhání jsem opatrně otevřel skříň tak, abych se onoho nevyzpytatelného předmětu vůbec nemusel dotknout. Co na mě však čekalo ve skříni nemohla čekat ani ta nejjasnější jasnovidka.

V mé malé skříni stál žlutý nosorožec. Koukal na mě unavenýma, ale přívětivýma očima a na rohu se mu pohupovala bužinka. Překvapeně jsem na nezvaného hosta zamrkal a dříve, než jsem se stačil dotázat, co

dělá v mojí skříni, tvor spustil. Mluvil s těžkým přízvukem, ale odkud byl, to bych vám říci nedokázal.

„Velice se omlouvám za vyrušení, ale hledám brýle.“ Řekl nosorožec a noblesně se uklonil. „Neviděl jste je někde?“

Stále překvapen nečekanou návštěvou jsem zavrtěl hlavou. Něco na něm mi připomnělo starého muže, a tak jsem se rozhodl jednat. Dříve, než jsem si to stihnul rozmyslet, jsem popadl onu hůl a nosorožci jí ukázal. „Potkal jsem takového muže...nechal si v galerii tohle a já bych ji rád vrátil. Neznáte se náhodou, když jste oba takoví barevní.“

Nosorožec moudře pokýval hlavou. Pak promluvil. „Ale ovšem. Takového muže jsem nikdy nepotkal. Jinak se však mám náramně, děkuji za optání.“

Poté se na mě ještě jednou zahleděl a chvílku jsme tam oba stáli v naprostém tichu. Najednou se nosorožci zaleskly oči a on začal usedavě plakat. Zmaten celým setkáním, podal jsem plačícímu hostovi kapesníček do kterého se horoucně vysmrkal. Mezi vzlyky nosorožec zvolal.

„No, jsem já to ale hlupák, no ne.“ A mocně se vysmrkal do mého černobílého kapesníčku. „Vždyť já ty brýle mám celou

dobu posunuté do čela.“

A opravdu, jako z čistého nebe se mému čtyřnohému a rohatému příteli objevily na čele obrovské brýle se zelenými obroučkami. Pak mi jen slušně poděkoval, popřál hodně zdaru a zavřel dveře do skříně.

Když jsem ji však znovu otevřel, byl pryč on i jeho buřinka a znovunalezené brýle. Nemohl jsem však přehlédnout jeden malý detail a to ten, že na podlaze se povaloval posmrkaný kapesníček, který se jako zázrakem z černobílého vzoru změnil na pestře fialový s kresbami hodin.

Zaslechnuto

Petr: Cirdo, čapni Markétku.

Tonda Ivě: Něco v tobě křuplo! (při zvedačce)

Tonda: Já jsem taky obouruč, já jsem totiž zkříženej.

Anička: Jakej Karel? Julča: Čapek!

Prokop: Mně je šestnáct, já mám jenom problémy s růstem.

Programismus

čtvrtek 13. 8.

ráno

8:00	otvíračka
8:30	snídanismus

dopoledne

9:00 - 10:00	příprava v jednotlivých odděleních
10:00 - 11:30	nahrává B (lektorské)
11:30 - 13:00	nahrává A (Archivace)
<i>ostatní v časech mimo nahrávání práce na síte spec. a rozpohybovaných obrazech</i>	
13:00	obědismus

odpoledne

13:45 - 14:45	post-obědimus
15:00 - 16:30	nahrává C (PR management)
<i>Ostatní v časech mimo nahrávání práce na síte spec. a rozpohybovaných obrazech.</i>	
16:30 - 18:30	<i>SPOLEČNÉ SDÍLENÍ - OBRAZ a SITE SPEC.</i>

večer

18:30	večeřismus
20:00	večerní diskurs
22:00	zavíračka